

**ВЕНЦЕСЛАВ КОНСТАНТИНОВ
РАЙНХАРД БАУМГАРТ**

chitanka.info

Райнхард Баумгарт (1929–2003) е немски белетрист, есеист и литературен критик, роден в Бреслау (днес Вроцлав) в семейството на лекар, което след края на Втората световна война е прогонено от родното си място. Баумгарт следва история, германистика и англицистика в Мюнхен, Фрайбург и Глазгоу, където получава докторска степен с тезата „Ироничното и иронията в произведенията на Томас Ман“ (1953). Преподава немски език в Манчестър, а след това е редактор в Мюнхенско издателство. Става член на литературното сдружение „Група 47“, чиито срещи посещава редовно по покана на основателя му писателя Ханс Вернер Рихтер. През 1966 г. Баумгарт е гост-доцент по поезика във Франкфуртския университет, а от 1990 г. е професор по литературознание в Берлин. Създава си име като литературен критик и теоретик, но още първите му художествени творби привличат вниманието на читателите.

Романът на Райнхард Баумгарт „Градината на лъвовете“ (1961) внушава идеята, че краят на едно дело винаги носи чертите на началото на някое друго. А романът „Домашна музика. Немски семеен албум“ (1962), изграден от отделни разкази, анализира иронично душевното и интелектуално състояние на „порядъчния“ гражданин по времето на Третия райх. Афористичното повествователно майсторство на Баумгарт намира израз в сборника с дванадесет разказа „Броненосецът Патъомкин“ (1967). Следват романът „Ванфрид. Картини от един брак“ (1984), „Щастие и отломки. Три дълги истории, четири кратки“ (2002) и посмъртно публикуваната мемоарна творба „Някога. Един живот в Германия“ (2004).

Във франкфуртските си лекции, озаглавени „Изгледи за романа или има ли литературата бъдеще?“ (1968), Райнхард Баумгарт се противопоставя както на културно-политическите условия във ФРГ, така и на социалистическата книжовна продукция, като изразява убеждението си, че литературата не бива да бъде „идеологическо транспортно средство“. За творчеството си писателят е отличен с наградите „Йохан Хайнрих Мерк“ (1987), „Адолф Гриме“ (1988) и „Фридрих Меркер“ (1991).

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.